

Úrnapja

Jn 6,51-58

„Nem lesz élet bennetek”

Az élet szót gyakorta helyettesítjük a magyar nyelvben, vagy ellentétekben fogalmazunk: élet, halál, feltámadás. Néha rokon jelentése van az üdvösséggel, a valósággal, sőt jelent egy folyamat, amikor életpályát írunk le, vagy futunk be, jelenti a megélhetést is. Vannak életbevágóan fontos dolgok, amelyek egyébként általában létkérdések minden életerős vagy élettől duzzadó ember számára, akinek felelős az életfelfogása, vagy életszemlélete kiegyensúlyozott. A legszebb életképek olyan életmódot mutatnak be, amely sokakra jellemző életstílust, életvitelt tár föl egyetlen képben. Elvárjuk ezektől a képektől, hogy hassa át őket az életöröm és a derűs életkedv.

Ezekben a mondatokban az élet szó mindig más-más jelentésben fordul elő. A Bibliában is több jelentése van az élet szónak. Az Ószövetségben legtöbb esetben az élőlényeket jelenti, azokat, akik mozognak, tehát a Biblia kizárja a növényeket ebből a kategóriából. Az Ószövetségben soha sem tekintenek az életre, mint elfont fogalomra, azt a jelenséget fejezi ki vele, amely az élettelen húst élővé, mozgékonyá teszi, és ez az adomány minden esetben Istentől ered. Az élet a princípiumának a lélek szó felel meg, amely olyan légneemű, megfoghatatlan, mint a szél. Az élet megfoghatatlan elvének hordozója a vér, ezért tilos ezt enni az ószövetségi rituális törvények szerint. A morális élet és gondolkodás központja a szív, mely egyaránt magába foglalja az értelmi gondolkodást és érzelmi, akarati döntést.

Az Újszövetségben az élet emberre, állatra és növényre egyaránt jellemző tulajdonság és állapot.

Legfontosabb jelentése az ember testi élete, mely a halál állapotában szűnik meg, de újra vonatkozik azokra is, akik feltámadnak. Isten az élet ura, Istent tehát leírhatjuk az élet szóval is, mely abszolút értelemben egyedül rá vonatkozik. De gyakorta beszélnek az apostoli levelek megújult életről is, melyben a hívó a megtérés után részesül. Ezt az életet jellemzi a „Szentlélekben való élet”. Az „örök élet” olyan jelenség, melyet a Krisztusban hívők már most is birtokolnak, és a halál után is megőriznek.

Ezek után kérdezhetjük: mindazok, akik Krisztus testét és véréét eszik, milyen életben részesülnek, illetve akik nem eszik, azok miről maradnak le? Az élet szó ez esetben átvitt értelemben szerepel. Krisztusi életmódot jelent. II. János Pál pápa sokat hangoztatta, mivel lassan feledésbe merül ez az egyszerű tétel: „Az élet Isten ajándéka”, minden esetben az Isten önmagából ad valamit nekünk. Amikor a szentségi életben Krisztus testével és vérével táplálkozunk, akkor szimbolikus és valóságos értelemben is az Élet Urával teremtünk kapcsolatot. Felelevenítjük azt az érzést és állapotot, amely bennünket az élet forrásához, az Istenhez köt. De ugyanakkor hitvallást is teszünk Krisztus mellett, aki olyan emberi életet élt, amely vissza tudta állítani az édent az emberek világában, helyreállítva a bűn által megromlott viszonyt Isten és ember között.

Ha tehát nem táplálkozunk Krisztus életével, nem lesz bennünk ez az élet. A vér folyik, táplálkozunk, fölkelünk és lefekszünk, de az életünk elporlik az apró dolgokban, és nem építjük azt az életet, amelyet Isten szánt nekünk. Ezt jelenti: „nem lesz bennünk élet”.

Úr napján körbehordjuk a kenyeret, Krisztus Testét, és ne feledjük, enélkül a táplálék nélkül nincs igazi élet bennünk.

Sartre mondta: „Az ember nekivág életének és kirajzolja arculatát”, de nem fedezi föl, hogy az Isten is megrajzolt egy arculatot, és ezt a mintát érdemesebb utánozni, mint az elrontott mintákat.

A Jézus testével táplálkozók imája

Köszönet és hála neked, Urunk, aki táplálékul nyújtod felénk tested, a mennyből alászálló kenyeret, hogy aki e kenyérből eszik, az örökké éljen. Elfogadom, Uram ezt a hatalmas, Szent Szívedből jövő áldozatot, és megtartom szövetségedet, hogy én benned élhessek, te meg bennem, mert életem, amit adtál, csak az öröklétben hirdetheti mindenkor hatalmas fenségedet és dicsőségedet. Mi Urunk! Legyen tetszésed szerint, most és mindörökké! Amen.